

Arrest

nr. 302 557 van 29 februari 2024
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: 1. ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL
2. ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2023 (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat X en X op 24 oktober 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2023 (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 15 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaten N. BOHLALA *loco* E. MASSIN en G. KLAPWIJK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

Verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 20 februari 2022 België binnen met een paspoort en verzoeken op 22 februari 2022 om internationale bescherming. Op 11 september 2023 beslist de adjunct-commissaris ten aanzien van elk van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 20 september 2023 aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben. U bent geboren op (...) 1978 te San Salvador. U behaalde in 2010 een doctoraat Engels. U deed verschillende jobs, als laatste werkte u in een call centrum. U woonde in (...) in de gemeente Mejicanos van het departement San Salvador. U was gehuwd met M. B. T. B. (...), met wie u een zoon, A. A. H. T. (...), heeft van 16 jaar oud. Jullie woonden in de gemeente San Ramon in de stad Mejicanos. Nadat jullie uit elkaar gingen in 2010, keerde u terug naar uw eerder adres. Sinds 13 jaar heeft u een relatie met C. M. J. M. (...). Samen hebben jullie een dochter, S. G. H. J. (...).

In de kolonie waar u woonde, gebeurde er zolang u zich al kon herinneren misbruiken door de autoriteiten. U werd zelf soms tegengehouden voor routinecontroles. Begin 2018 ging u met uw vrienden naar een voetbalwedstrijd kijken. De autoriteiten kwamen en zetten jullie tegen de muur. U verzette zich, waarop ze u sloegen. Omdat u voor uw werk het openbaar vervoer nam en altijd voorbij het politiekantoor kwam, werd u regelmatig door de politie aangesproken. Er waren keren dat u werd geslagen en ze u vroegen of u tot een bende behoorde of drugs verkocht. Wanneer ze niets tegen u vonden, sloegen ze u en lieten ze u gaan. U werd in 2018 ook vier of vijf keer gearresteerd en in 2019 werd u een viertal keer aangehouden, altijd gedurende maximum 72 uur omdat ze zeiden dat er een onderzoek was. In 2020 brak de coronapandemie uit. Toen de pandemiemaatregelen werden opgeheven keerde u terug naar uw werk. Opnieuw werd u lastiggevallen door de politie onderweg en in de zone van uw werk.

Op 15 oktober 2021 ging u werken. U voelde plots een slag op uw hoofd en werd hierop bestolen, waarna de daders vertrokken. U diende hierop klacht in bij de politie van Mejicanos op 18 oktober 2021. U werd voortdurend lastiggevallen. Op een keer hadden ze uw borstkas volledig blauw geslagen en uw neus gebroken. In januari 2022 ging u naar uw werk. U zag de politieagent staan die reeds eerder lastigviel. Hij zei u te blijven staan en niet te bewegen. U ging lopen maar werd geraakt door een schampschot. U ging voor verzorging naar het ziekenhuis San Rafael vlakbij Santa Tecla. In februari 2022 ging uw partner tortilla's kopen. Op een bepaald moment hoorde u een schot. Uw partner vertelde u dat een vrouw was neergeschoten, en tegen uw partner werd gezegd dat dat jullie moesten vertrekken of jullie de volgende zouden zijn. De volgende dag zijn jullie naar uw schoonvader in Metapan, Santa Ana gegaan. Jullie besloten de tickets van een reis naar Nederland die jullie al geboekt hadden, te gebruiken om het land te verlaten. Jullie verlieten El Salvador op 15 februari 2022 en vlogen via Panama en Spanje naar Nederland, waar jullie toekwamen op 16 februari 2022. Een paar dagen later reisden jullie door naar België waar jullie op 22 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden. Na jullie vertrek werd er nog naar u gevraagd in de kolonie en op het werk.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, een klacht dd. 18 oktober 2021, een medisch verslag, getuigenissen van uw collega, uw buurvrouw en uw broer met een kopie van hun identiteitskaarten, foto's, reisinformatie, persberichten, uw werkgeschiedenis, de akte van uw huis, enveloppes, uw arbeidsovereenkomst in België, een schoolverslag van uw dochter en een verklaring van uw advocaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uw asielaanvraag bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas volledig onderuit haalt.

Om te beginnen wordt uw geloofwaardigheid in ernstige mate ondermijnd doordat uw verklaringen over uw jarenlange vervolging beperkt en niet doorleefd zijn. U slaagt er weliswaar in om concreet te vertellen over enkele incidenten gespreid tussen 2018 en 2022, maar u scheidt echter ook het beeld dat u jarenlang constant werd belaagd en lastiggevallen door de autoriteiten. Zo stelt u dat het initieel om routinecontroles ging, maar dat vervolgens de aanhoudingen begonnen, en er een moment kwam dat het voortdurend was, en het zich bleef herhalen. U geeft hierbij als voorbeeld het moment dat u met burens naar een voetbalmatch aan het kijken was en hierbij hardhandig werd aangepakt door de politie, dat zou hebben plaatsgevonden in 2018 (CGVS 1, p. 13; CGVS 2, p. 5-6). U wordt gevraagd om te vertellen over wat er na dit incident gebeurde, en stelt vaagweg dat er behalve fysieke verwondingen en onrechtvaardige controles er nog het laatste incident was waarbij u werd beschoten, wat het toppunt was. Erop gewezen dat u zeer algemeen bent en gevraagd naar wat er meer concreet vervolgens gebeurde, stelt u dat concreet er veel dingen zijn die ze deden, maar u dit niet exact in chronologische volgorde kan vertellen. U vervalt vervolgens weer in algemeenheden door te stellen dat ze u tegenhielden, dat u iedere keer werd geslagen, en poneert hierop dat u het niet exact kan navertellen omdat het iedere keer hetzelfde was, voor u nog eens toevoegt dat er in 2018 en 2019 heel veel zaken gebeurden. Nogmaals gevraagd om concreet over een incident te vertellen dat in 2018 of 2019 gebeurde, verklaart u opnieuw dat u in die twee jaar meer dan tien aanhoudingen meemaakte, waarbij u 72 uur vastzat terwijl het onderzoek liep. U wordt gevraagd wat er gebeurde de eerste keer dat u werd aangehouden, waarop u simpelweg poneert door verzet aan de autoriteiten, wat niet bepaald een antwoord is op de vraag wat er gebeurde. Nogmaals gevraagd om over het hele incident te vertellen, slaagt u er eindelijk een om een beetje meer te vertellen over wat er juist gebeurde (CGVS 2, p. 7-8). Als u in die twee jaar echter werkelijk tien maal werd aangehouden voor 72 uur is het niet aannemelijk dat het u zoveel moeite kost om concreet over zo'n aanhouding te vertellen.

Gevraagd om nog een ander voorbeeld te geven van een incident waarbij u werd lastiggevallen door de politie in 2018 of 2019, zonder dat u gearresteerd werd, moet u eerst nadenken voor u weer hervalt in vage verklaringen dat het altijd hetzelfde was en er niets specifiek was en het slagen en verwondingen waren overal (CGVS 2, p. 10). U wordt nog eens een keer gevraagd om over een concreet incident te vertellen waarop u eerst de vraag terugwerpt voor u weer verder gaat over verschillende keren dat u werd aangehouden en tegengehouden omwille van de plek waar u werkte, en u verder spreekt over de gevaarlijke situatie in uw land, voor u eindelijk iets stelt over een keer dat ze u zodanig sloegen dat u verwondingen had toen u op uw werk aankwam (CGVS 2, p. 10). U wordt eveneens gevraagd om concreet en gedetailleerd te vertellen over wat er gebeurde op het commissariaat wanneer u werd meegenomen, maar antwoordt ook hier weer eerst niet op de vraag, door te verklaren dat ze u tegenhielden, u vragen stelden en vroegen naar uw documenten. U moet nog eens de vraag worden herhaald voor u weer iets concreets kan vertellen (CGVS 2, p. 11-12). Dat u het dermate veel moeite kost om over concrete incidenten te vertellen terwijl u een situatie schetst waarbij u jarenlang vervolgd werd door de autoriteiten van uw land, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

U en uw partner leggen verder ook tegenstrijdige verklaringen af over uw problemen. Zo zijn jullie tegenstrijdig over wanneer u de politieagent, die u jarenlang zou hebben lastiggevallen, voor het eerst zag. Jullie zeggen allebei dat deze man aanwezig was op het incident in 2018 waarbij u een voetbalmatch aan het kijken was met de burens. U stelt echter dat u de politieagenten die u hardhandig aanpakten toen u met uw burens naar een voetbalmatch aan het kijken waren, nog nooit eerder had gezien (CGVS 2, p. 6). Uw echtgenoot daarentegen stelt dat deze man u al eerder lastigviel tijdens routinecontroles voor dit incident (CGVS 2 partner, p. 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, blijft uw partner vasthouden aan haar versie van de feiten, maar slaagt ze er niet in deze tegenstrijdigheid te verklaren (CGVS 2 partner, p. 5). Zo wordt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen hierover ondermijnd.

Verder bent u ook zelf tegenstrijdig over uw aanhoudingen. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud plaatst u de eerste aanhoudingen in 2019, en stelt u vervolgens nog een tiental keer aangehouden te zijn geweest voor 72 uur in 2021 (CGVS 1, p. 13-14). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud beweert u plots echter dat u al in 2018 voor de eerste keer werd gearresteerd en u na 2020 niet meer werd

gearresteerd (CGVS 2, p.7; p. 13). Gewezen op deze tegenstrijdigheid stelt u eerst het zich niet te herinneren, voor u blijft vasthouden aan uw verklaringen dat u in 2021 niet meer bent gearresteerd (CGVS 2, p. 13). Het louter blijven vasthouden aan een versie van een verklaring is niet afdoende om deze tegenstrijdigheid te verklaren. Bovendien verklaart uw partner dat u weldegelijk nog een of twee keer werd gearresteerd in 2021. Gewezen op uw verklaringen dat dit in 2021 niet meer gebeurde, stelt ze dat ze u wel nog lastigvielen op het werk en dat de politie ook naar documenten vroeg. Ze weet echter niet uit te leggen waarom jullie verschillende verklaringen afleggen over deze arrestaties (CGVS 2, p. 6). Deze tegenstrijdigheden ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ook over sinds wanneer u thuis werd lastiggevallen leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af. Uw partner beweert al sinds midden 2018 ook thuis te zijn lastiggevallen (CGVS 2 partner, p. 6), terwijl u beweert dat dit slechts voor de eerste keer in 2021 gebeurde (CGVS 2, p. 14). Nochtans verklaart ze ook dat ze u dit vertelde wanneer u thuis kwam. (CGVS 2 partner, p. 6). U zou dus op de hoogte moeten zijn geweest. Er kan dan ook verwacht worden dat jullie hier consistente verklaringen over afleggen. Dat jullie hier niet slagen is opnieuw nefast voor de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Het is verder opvallend dat u wachtte tot 18 oktober 2021 om een klacht in te dienen. Uw partner verklaart in dit verband dat u door uw advocaat was aangeraden om een precedent te scheppen (CGVS 2 partner, p. 8). Dat jullie echter meer dan drie jaar zouden wachten om een precedent te scheppen – u situeert het begin van uw problemen immers begin 2018 (CGVS 2, p. 5) – is weinig aannemelijk. Jullie gedrag volgend op deze klacht houdt ook geen steek. U zou enerzijds wel zelf de moeite doen om de klacht om de twee weken op te volgen en ook uw advocaat de moeite laten doen om deze klacht verder op te volgen (CGVS 1, p. 12; CGVS partner 2, p. 3), maar wanneer er zich nog een incident voordoet, doet u verder geen moeite meer om naar de politie te stappen. Uw partner legt uit dat jullie dit niet deden omdat ze het zouden beschouwen als een overval terwijl het geen overval was en het toen ook belangrijk was dat u zou herstellen (CGVS partner 2, p. 9). Als het echter werkelijk zo belangrijk was om een precedent te scheppen, is het niet aannemelijk dat u vervolgens geen enkele moeite meer zou doen om andere incidenten aan te kaarten en wel nog moeite zou blijven doen om de eerste klacht verder op te volgen.

Daarbij valt er in deze klacht helemaal niets te lezen over het politiegeweld waarvan u slachtoffer zou zijn (document 3). U verklaart hier eerst over dat ze er geen aandacht aan schonken, maar past u verklaringen later aan en stelt dan dat ze deze klacht zo niet wilden noteren en ze geen politie wilden beschuldigen in de klacht (CGVS 2, p. 7; CGVS 2, p. 16). Uw tegenstrijdige verklaringen volstaan niet om uit te klaren waarom het politiegeweld niet vermeld staat. Bovendien zijn er nog meer tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze klacht. U verklaart immers dat u werd overvallen door drie personen (CGVS 2, p. 15), terwijl er in de klacht maar gesproken wordt over twee daders. Hiermee geconfronteerd, houdt u eerst vol dat er in de klacht ook gesproken wordt over drie personen, en wanneer u de klacht hierop wordt getoond ziet u inderdaad dat het om twee daders gaat, maar blijft u volhouden dat het er drie zouden zijn (CGVS 2, p. 16). Dat uw verklaringen ook tegenstrijdig zijn met de inhoud van de klacht ondermijnt uw geloofwaardigheid nog verder. Tegelijkertijd wordt zo afbreuk gedaan aan de bewijswaarde van het document dat u neerlegt.

Wat betreft de brief van uw advocaat die u neerlegt tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (document 16), dient er vooreerst al op gewezen te worden dat gezien deze brief op 3 juli 2023, vlak na jullie eerste persoonlijk onderhoud, werd opgesteld, hij een hoog gesolliciteerd karakter heeft. De bewijswaarde wordt hier aanzienlijk door verminderd. Daarbij valt in deze brief te lezen dat uw advocaat degene is die klacht zou zijn gaan indienen, terwijl u er niets van deze aanwezigheid van uw advocaat op te maken valt uit uw klacht. Verder valt er in deze brief te lezen dat de klacht die is ingediend de nodige opvolging heeft gekregen. U werd echter in uw eerste persoonlijk onderhoud gevraagd of u de klacht nog verder opvolgde en stelt wel dat u zelf om de twee weken ging vragen, maar vermeldt helemaal niets over de advocaat die deze klacht nog zou opvolgen (CGVS 1, p. 12). Ook wat deze opvolging door de advocaat dan juist is, valt helemaal niet uit deze brief op te maken. Als uw advocaat echter werkelijk nog een of twee keer per maand gaat infomereren in de klacht, zoals uw partner beweert (CGVS 2 partner, p. 3), kan er verwacht worden dat dit ook zo in deze brief te lezen valt. Dat hierover niets in deze brief is terug te vinden, ondermijnt de betrouwbaarheid ervan nog verder.

Wat betreft het schietincident dat zich zou hebben afgespeeld in januari 2022 moet worden vastgesteld dat uw verklaringen niet overeenkomen met de documenten die u neerlegt. U verklaart dat dit incident zou hebben plaatsgevonden op 5 januari 2022, u werd neergeschoten en vervolgens werd u behandeld in het ziekenhuis San Rafael in Santa Tecla (CGVS, p. 14-15; CGVS 2, p. 17). De medische documenten die u neerlegt zijn echter helemaal niet van het ziekenhuis San Rafael, maar van Sermede,

gespecialiseerde medische verzorging aan huis, waarin valt te lezen dat deze dokter van Sermede een consultatie bij u deed een half uur na het incident. Verder valt in deze documenten te lezen dat u deze wond opliep bij een poging tot diefstal, terwijl het incident dat u schetst bezwaarlijk als een poging tot diefstal kan worden beschouwd, gezien u beweert deze personen te zien op weg naar uw werk en ze uit het iets op u begonnen te schieten. Gevraagd waarom ze op u wilden schieten, stelt u ook helemaal niets over een diefstal maar stelt u enkel dat misschien het moment gekomen was dat ze u wilden laten verdwijnen of vermoorden (CGVS 2, p. 17). Deze tegenstrijdigheid doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Verder zijn deze medische documenten bijna volledig gebaseerd op uw eigen verklaringen. Er wordt slechts in vastgesteld door de arts dat u een bloedende wonde halverwege de kuit hebt, de dokter stelt hier verder niet in vast hoe deze wonde veroorzaakt is. Dit document kan aldus niet dienen als bewijs van uw problemen.

Verder leggen u en uw partner ook incoherente verklaringen af over het incident in februari 2022 waarbij een vrouw werd neergeschoten in een tortilla zaak in bijzijn van uw partner en kind. U verklaart immers eerst de dader van dit incident niet te kennen, maar bevestigt vervolgens wel dat de persoon die de vrouw in de tortillazaak neerschoot dezelfde persoon is als de man die op u schoot in januari 2022. U verklaart dat u dit wist omwille van de omschrijving die uw partner gaf van deze man (CGVS 2, p. 18). Uw partner stelt daarentegen dat ze helemaal niet weet wie de schutter is en ze niet gezien heeft wie de vrouw heeft neergeschoten, maar dat ze enkel de stem heeft herkend van de persoon die tegen haar zei dat jullie de volgende zouden zijn en zo wist dat het ook de persoon was met wie jullie problemen hadden (CGVS partner 2, p. 9-10). Dat jullie ook hierover geen coherente verklaringen weten af te leggen, plaatst de geloofwaardigheid van jullie problemen nog verder op losse schroeven.

Er kan verder geen geloof worden gehecht aan de problemen die uw familie nog zou gehad hebben na uw vertrek. U wordt tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud gevraagd naar hoe het met uw broers gaat waarop u eerst heel algemeen verwijst naar de noodtoestand in uw land en u stelt dat in de kolonie waar u en uw broers woonden het hetzelfde is gebeven. U wordt erop gewezen dat uw antwoord zeer algemeen is, waarop u nog stelt dat het op persoonlijk vlak goed met hen gaat, ook op het vlak van veiligheid (CGVS 1, p. 9). U stelt tijdens uw relaas wel dat uw broer zou hebben gezegd dat ze naar u zijn komen vragen, maar gevraagd om uitgebreid te vertellen wat er nog gebeurd is na uw vertrek, vermeldt u weer helemaal niets over mensen die nog bij uw broer naar u zijn komen vragen (CGVS 1, p. 15-16). Toch komt u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op de proppen met een getuigenis van uw broer, die in staat voor uw appartement en die nog voortdurende belaagd zou worden (CGVS 2, p. 3). Gevraagd aan uw partner hoe vaak ze nog bij uw schoonbroer zijn langs geweest, kan ze vaagweg stellen dat dit twee of drie keer gebeurde. Gevraagd wanneer dit de eerste maal gebeurde, antwoordt uw partner eerst naast de kwestie voor ze kan zeggen dat het twee of drie maanden na uw komst naar België was, en dus voor uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS 2 partner, p. 2-3). Dat u hier dan niets over vermeldde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan. Wat betreft de brief van uw broer, moet worden benadrukt dat uw broer bezwaarlijk kan worden beschouwd als een objectieve bron en dat deze brief bovendien een hoogst gesolliciteerd karakter heeft. Verder valt er slechts in te lezen dat de belagingen blijven voortduren en ze verschillende keren naar uw locatie zijn komen vragen en bevat de brief verder weinig concrete informatie over wie er naar u is komen vragen of wanneer dit gebeurde. Deze brief kan dus bezwaarlijk dienen als enig bewijs van uw problemen.

Verder zijn jullie verklaringen ook tegenstrijdig met de eerdere verklaringen van uw partner aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Uw partner verklaarde bij DVZ dat u mishandeld bent geweest door de autoriteiten en meer dan tien of elf keer gearresteerd bent geweest zonder reden. Gevraagd tijdens haar interview bij DVZ, dat plaatsvond op 2 mei 2022, sinds wanneer dit gebeurde, situeert zij dit echter maar sinds eind vorig jaar, dus sinds eind 2021 (Vragenlijst CGVS partner, p. 2, punt 5), terwijl u nu verklaart dat deze aanhoudingen al sinds 2018 gebeurden (CGVS 2, p. 8). Hiermee geconfronteerd, werpt uw partner op dat de aanhoudingen gebeurden wanneer u naar uw documenten werd gevraagd, maar dat het meest gruwelijke en serieuze vanaf 2021 gebeurde (CGVS 2 partner, p. 10). Deze uitleg kan niet dienen om deze tegenstrijdige verklaringen uit te leggen, gezien er haar niet gevraagd werd wanneer de meest serieuze problemen waren, maar er haar specifiek gevraagd werd sinds wanneer de arrestaties en mishandeling door de autoriteiten gebeurden. Dat uw partner tegenstrijdige verklaringen aflegde bij DVZ, ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie problemen nog verder.

Verder getuigt uw houding niet van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het leiden van ernstige schade. Zo vloog u via Panama en Spanje naar Nederland alvorens verder door te reizen naar België. Ondanks het feit dat u zich in een EU-lidstaat bevond, diende u er geen verzoek om internationale bescherming in. Gevraagd waarom u in Nederland geen asiel aanvraag, moet u het

antwoord schuldig blijven (CGVS 1, p. 10). U zou nochtans al in 2021 een huwelijksreis naar Nederland gepland hebben en u vermeldt helemaal niets van plannen naar België te komen (CGVS 1, p. 10-11). Dat u dan naar België doorreisde en Nederland en Spanje passeerde zonder asiel aan te vragen, getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan bescherming. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag namelijk redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland.

Wat betreft de door u neergelegde informatie over de noodtoestand en de veiligheidssituatie in El Salvador en de door u aangehaalde vrees om gearresteerd te worden (Document 8; CGVS 1 p. 13-16) moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de COI Focus Salvador. Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence van 31 maart 2023 blijkt dat de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds tientallen duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan het schenden van mensenrechten waaronder arrestaties van onschuldige personen. Slachtoffers van een (willekeurige) arrestatie waren voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken, onder andere wijken onder controle van een bende; personen met tatoeages; personen die door derden beschuldigd werden van banden met een bende; die familie zijn van iemand die tot een bende behoort; of die een strafblad hebben.

Hierbij dient als eerste benadrukt te worden dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u jarenlang vervolgd werd door de Salvadoraanse autoriteiten (cfr. supra). U stelt verder niemand te kennen die lid is of banden heeft met een bende en bent zelf op geen enkele manier betrokken geweest bij bendes (CGVS 1, p. 9). U heeft ook geen strafblad (CGVS 2, p. 9) en u bent afkomstig en woonde in een wijk waar de middenklasse woont en waar geen bendes aanwezig zijn (CGVS 1, p. 8). Verder blijkt uit jullie verklaringen dat u en uw partner beiden een diploma hoger onderwijs hebben (CGVS 1, p. 4; CGVS partner 1, p. 4), u verschillende jobs heeft gedaan in El Salvador, en ook uw vrouw af en toe werkte (CGVS 1, p. 4-6), waaruit kan worden afgeleid dat jullie een goede socio-economische status hadden.

Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Voor de volledigheid dient er nog te worden toegevoegd dat waar uw partner nog verklaart dat zij in El Salvador jullie dochter, S. G. (...), uit angst niet met mensen liet omgaan, ze eveneens verklaart dat hier geen concrete aanleiding voor was en uw dochter gewoon nog klein was (CGVS 2 partner, p. 10-11). U haalt zelf nog aan dat uw dochter voor gelijk welke excuus kan vermoord worden (CGVS 2, p. 19). Deze vrees is echter louter hypothetisch, u baseert u immers niet op enige concrete indicatie en gebeurtenis. Ook dit element kan dus niet leiden tot het toekennen van internationale bescherming.

Waar u en uw partner beiden nog aanhalen dat uw dochter goed geïntegreerd is in België, hier naar school gaat en de taal spreekt (CGVS partner 2, p. 10; CGVS 2, p. 19), moet erop gewezen worden dat een goede integratie geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie inhoudt, noch een reëel risico op ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers nergens dat uw dochter omwille van haar integratie in België problemen zou kennen ingeval van terugkeer naar El Salvador. Indien u een verblijfsstatus wenst te bekomen omwille van de goede integratie van uw dochter dient u hiervoor gebruik te maken van de desbetreffende procedure.

De overige documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw paspoort, identiteitskaart, reisinformatie, de documenten van uw werk in El Salvador, de akte van uw huis, uw arbeidsovereenkomst van uw werk in België en het verslag van de school van uw dochter hebben louter betrekking op uw identiteit, reisweg, werk in El Salvador en België, uw woning in El Salvador en het onderwijs dat uw dochter in België volgt, elementen die hier momenteel niet ter discussie staan.

De getuigenissen van uw collega en uw buurvrouw kunnen niet dienen als enig bewijs van uw problemen gezien dit louter gaat om hun eigen verklaringen en zij bezwaarlijk als objectieve bron kunnen worden beschouwd.

De foto's die u neerlegt kunnen evenmin dienen als bewijs van uw problemen. Foto's uit privébron bieden immers geen garantie over de authenticiteit van wat er werd afgebeeld door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie.

De enveloppes die u neerlegt kunnen enkel aantonen dat u documenten hebt ontvingen in België van uw buurvrouw en collega, zij kunnen echter geen enkele authenticiteit verlenen aan hun verklaringen. Evenmin kunnen de kopieën van de identiteitskaarten van uw broer, uw buurvrouw en uw collega authenticiteit verlenen aan hun verklaringen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden

aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat er ook ten aanzien van uw partner C. M. J. M. (...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de partner van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben. U bent geboren op (...) 1980 te San Salvador. U woonde met uw ouders in (...) in de gemeente Mejicanos van het departement San Salvador. U hebt een 2010 een universitair diploma bedrijfsadministratie behaald. U werkte in de boekhouding. U hebt sinds 12 jaar een relatie met W. A. H. J. (...). Samen hebben jullie een dochter, S. G. H. J. (...), geboren op (...) 2016. Jullie woonden in de gemeente Mejicanos in het departement San Salvador op het adres (...).

Uw partner W. (...) werd meerdere keren onterecht tegengehouden of aangehouden door de autoriteiten. Zo was hij op een bepaald moment met een groep vrienden samen toen er een politieagent kwam die hem document vroeg en hem hardhandig aanpakte.. Hierop begon het lastigvallen, en de aanhoudingen. Die persoon kwam ook bij jullie thuis langs om W. (...) te zoeken. Hij werd regelmatig vastgehouden in een kleine cel, voor 72 uur.

In oktober 2021 werd hij overvallen. Hierop diende hij klacht in bij de politie. In januari 2022 werd W. (...) tegengehouden door de politieagent die uw partner al eens had geslagen. Uw partner wilde weglopen waarop ze op hem schoten. Een collega van W. (...) verwittigde u; W. (...) had een schampschot gekregen en moest 15 dagen recupereren. In februari 2022 ging u samen met uw dochter tortilla's kopen. Vlakbij jullie werd er een vrouw vermoord. U hoorde daarop iemand jullie bedreigen. U verliet vervolgens El Salvador op 15 februari 2022 samen met uw partner en dochter. Jullie zijn via Panama en Spanje naar Nederland gevlogen waar jullie op 16 februari 2022 zijn toegekomen. Jullie reisden na twee of drie dagen door naar België, waar jullie op 22 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van uw verzoek legt u uw identiteitskaart en de paspoorten van u en uw dochter neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw asielrelaas blijkt dat u uw verzoek baseert op de motieven ingeroepen door uw partner W. A. H. J. (...). Gezien er ten aanzien van uw partner een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan er ook in uw hoofde niet worden gesteld dat u in uw land van herkomst een risico loopt zoals begrepen onder de Conventie van Genève en hebt u ook niet aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw partner is gebaseerd op de volgende motieven:

"(...)".

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt

niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden gevisieerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De documenten die u zelf neerlegt veranderen deze vaststellingen niet. Uw identiteitskaart en paspoort en het paspoort van uw dochter bieden enkel steun voor uw verklaringen over uw en haar identiteit en nationaliteit. Deze elementen worden hier niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekende partijen hebben op respectievelijk 23 oktober 2023 en 24 oktober 2023 een verzoekschrift ingediend tegen dezelfde beslissingen van de adjunct-commissaris van 11 september 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu dient dan ook te worden verwezen naar artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), dat als volgt luidt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften. Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Met toepassing van deze bepaling worden de beroepen met nr. 303 002 en nr. 305 235 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting gewezen op het bepaalde in artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet, stellen de verzoekende partijen afstand te willen doen van hun beroep in de zaak met rolnummer 303 002 en verzoeken zij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) hun verzoekschrift in de zaak met rolnummer 305 235 te behandelen.

Overeenkomstig voormelde bepaling worden verzoekende partijen bijgevolg geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 303 002.

De Raad zal bijgevolg enkel uitspraak doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 305 235.

3. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak met rolnummer 305 235

3.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet.

Zij betogen als volgt:

“Doordat, verzoekers menen dat verwerende partij in de bestreden beslissingen ten onrechte stelt er geen geloof kan worden gehecht aan hun verklaringen betreffende de vele willekeurige arrestaties waarvan verzoeker het slachtoffer is geweest in El Salvador.

Verzoekers menen dat hun verklaringen over de essentie van de zaak niet mogen worden afgedaan als tegenstrijdig of niet geloofwaardig.

Verzoekers menen dat verwerende partij niet genoeg aandacht heeft geschonken aan het gegeven dat in EL Salvador willekeurige arrestaties wel degelijk voorkomen zoals wordt weergegeven in het COI FOCUS SALVADOR. SALVADOR. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence van 31 maart 2023.

Verzoeker meent dat hij wel degelijk op meerdere momenten het slachtoffer was van willekeurige arrestaties waarbij meer dan eens geweld aan te pas kwam.

Verzoekers menen dat hun relaas niet op afdoende wijze werd afgetoetst en dat bijkomend onderzoek noodzakelijk voorkomt;

Dat verzoekers menen middels desgevallend een aanvullende nota menen bijkomende elementen een te kunnen brengen die van aard zijn een ander licht te kunnen werpen op hun zaak.

Dat Uw Raad zelf geen onderzoeksdaten kan stellen;

Dat het aangewezen voorkomt de bestreden beslissing nietig te verklaren en de zaak bijgevolg terug te sturen naar verwerende partij met het oog op het voeren van verdere onderzoeken;”

3.2. Stukken

3.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2.2. Op 18 januari 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij (onder meer) refereert aan de COI Focus “Salvador. Sécuritaire citoyenne depuis l'état d'urgence” van 21 december 2023.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij zijn genomen.

In casu wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (i) zijn asielaas een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden bevat die de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas volledig onderuit haalt, omdat (ii) noch uit zijn verklaringen, noch uit de beschikbare informatie blijkt dat hij afdoende concrete en individuele elementen heeft aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor hem een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, omdat (iii) zijn vrees dat zijn dochter voor gelijk welk excuus vermoord kan worden louter hypothetisch is, omdat (iv) uit zijn verklaringen nergens blijkt dat zijn dochter omwille van haar integratie in België problemen zou kennen ingeval van terugkeer naar El Salvador, omdat (v) de documenten die hij neerlegt deze vaststellingen niet kunnen veranderen, omdat (vi) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in

vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en hij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald en omdat (vii) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat uit haar asielrelaas blijkt dat verzoekster haar verzoek baseert op de motieven ingeroepen door haar partner, verzoeker *in casu*, en dat gezien er ten aanzien van haar partner een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, er ook in haar hoofde niet kan worden gesteld dat zij in haar land van herkomst een risico loopt zoals begrepen onder het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en zij ook niet aannemelijk heeft gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing worden hernomen.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.2. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omwille van problemen met de autoriteiten. Verzoeker zou soms zijn tegengehouden voor routinecontroles en daarbij geslagen zijn. Ook zou hij in 2018 en in 2019 verschillende keren gearresteerd zijn geweest, telkens gedurende maximum 72 uur, voor een onderzoek. Nadat hij op 15 oktober 2021 geslagen en bestolen zou zijn geweest, zou hij bij de politie van Mejicanos een klacht hebben ingediend. Hij zou voortdurend zijn lastiggevallen en een keer zouden ze zijn borstkas volledig blauw geslagen hebben en zijn neus gebroken hebben. In januari 2022 zou hij op weg naar zijn werk door een politieagent die hem reeds eerder lastigviel geraakt zijn door een schampschot. In februari 2022 zou tegen verzoekster gezegd zijn dat zij en verzoeker moesten vertrekken nadat er een vrouw was neergeschoten. Verzoekende partijen verklaren op 15 februari 2022 uit El Salvador te zijn vertrokken. Na hun vertrek zou er nog naar verzoeker gevraagd zijn geweest in de kolonie en op het werk.

Met de bestreden beslissingen wordt verzoekende partijen internationale bescherming geweigerd omdat zij er niet in geslaagd zijn om hun vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Dit wordt in deze beslissingen in hoofde van verzoeker als volgt geduid:

“Uw asielrelaas bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas volledig onderuit haalt.

Om te beginnen wordt uw geloofwaardigheid in ernstige mate ondermijnd doordat uw verklaringen over uw jarenlange vervolging beperkt en niet doorleefd zijn. U slaagt er weliswaar in om concreet te vertellen over enkele incidenten gespreid tussen 2018 en 2022, maar u schept echter ook het beeld dat u jarenlang constant werd belaagd en lastiggevallen door de autoriteiten. Zo stelt u dat het initieel om routinecontroles ging, maar dat vervolgens de aanhoudingen begonnen, en er een moment kwam dat het voortdurend was, en het zich bleef herhalen. U geeft hierbij als voorbeeld het moment dat u met burens naar een voetbalmatch aan het kijken was en hierbij hardhandig werd aangepakt door de politie, dat zou hebben plaatsgevonden in 2018 (CGVS 1, p. 13; CGVS 2, p. 5-6). U wordt gevraagd om te vertellen over wat er na dit incident gebeurde, en stelt vaagweg dat er behalve fysieke verwondingen en onrechtvaardige controles er nog het laatste incident was waarbij u werd beschoten, wat het toppunt was. Erop gewezen dat u zeer algemeen bent en gevraagd naar wat er meer concreet vervolgens gebeurde, stelt u dat concreet er veel dingen zijn die ze deden, maar u dit niet exact in chronologische volgorde kan vertellen.

U vervalt vervolgens weer in algemeenheden door te stellen dat ze u tegenhielden, dat u iedere keer werd geslagen, en poneert hierop dat u het niet exact kan navertellen omdat het iedere keer hetzelfde was, voor u nog eens toevoegt dat er in 2018 en 2019 heel veel zaken gebeurden. Nogmaals gevraagd om concreet over een incident te vertellen dat in 2018 of 2019 gebeurde, verklaart u opnieuw dat u in die twee jaar meer dan tien aanhoudingen meemaakte, waarbij u 72 uur vastzat terwijl het onderzoek liep. U wordt gevraagd wat er gebeurde de eerste keer dat u werd aangehouden, waarop u simpelweg poneert door verzet aan de autoriteiten, wat niet bepaald een antwoord is op de vraag wat er gebeurde. Nogmaals gevraagd om over het hele incident te vertellen, slaagt u er eindelijk een om een beetje meer te vertellen over wat er juist gebeurde (CGVS 2, p. 7-8). Als u in die twee jaar echter werkelijk tien maal werd aangehouden voor 72 uur is het niet aannemelijk dat het u zoveel moeite kost om concreet over zo'n aanhouding te vertellen.

Gevraagd om nog een ander voorbeeld te geven van een incident waarbij u werd lastiggevallen door de politie in 2018 of 2019, zonder dat u gearresteerd werd, moet u eerst nadenken voor u weer hervalt in vage verklaringen dat het altijd hetzelfde was en er niets specifiek was en het slagen en verwondingen waren overal (CGVS 2, p. 10). U wordt nog eens een keer gevraagd om over een concreet incident te vertellen waarop u eerst de vraag terugwerpt voor u weer verder gaat over verschillende keren dat u werd aangehouden en tegengehouden omwille van de plek waar u werkte, en u verder spreekt over de gevaarlijke situatie in uw land, voor u eindelijk iets stelt over een keer dat ze u zodanig sloegen dat u verwondingen had toen u op uw werk aankwam (CGVS 2, p. 10). U wordt eveneens gevraagd om concreet en gedetailleerd te vertellen over wat er gebeurde op het commissariaat wanneer u werd meegenomen, maar antwoordt ook hier weer eerst niet op de vraag, door te verklaren dat ze u tegenhielden, u vragen stelden en vroegen naar uw documenten. U moet nog eens de vraag worden herhaald voor u weer iets concreets kan vertellen (CGVS 2, p. 11-12). Dat u het dermate veel moeite kost om over concrete incidenten te vertellen terwijl u een situatie schetst waarbij u jarenlang vervolgd werd door de autoriteiten van uw land, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U en uw partner leggen verder ook tegenstrijdige verklaringen af over uw problemen. Zo zijn jullie tegenstrijdig over wanneer u de politieagent, die u jarenlang zou hebben lastiggevallen, voor het eerst zag. Jullie zeggen allebei dat deze man aanwezig was op het incident in 2018 waarbij u een voetbalmatch aan het kijken was met de bureu. U stelt echter dat u de politieagenten die u hardhandig aanpakten toen u met uw bureu naar een voetbalmatch aan het kijken waren, nog nooit eerder had gezien (CGVS 2, p. 6). Uw echtgenoot daarentegen stelt dat deze man u al eerder lastigviel tijdens routinecontroles voor dit incident (CGVS 2 partner, p. 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, blijft uw partner vasthouden aan haar versie van de feiten, maar slaagt ze er niet in deze tegenstrijdigheid te verklaren (CGVS 2 partner, p. 5). Zo wordt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen hierover ondermijnd.

Verder bent u ook zelf tegenstrijdig over uw aanhoudingen. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud plaatst u de eerste aanhoudingen in 2019, en stelt u vervolgens nog een tiental keer aangehouden te zijn geweest voor 72 uur in 2021 (CGVS 1, p. 13-14). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud beweert u plots echter dat u al in 2018 voor de eerste keer werd gearresteerd en u na 2020 niet meer werd gearresteerd (CGVS 2, p.7; p. 13). Gewezen op deze tegenstrijdigheid stelt u eerst het zich niet te herinneren, voor u blijft vasthouden aan uw verklaringen dat u in 2021 niet meer bent gearresteerd (CGVS 2, p. 13). Het louter blijven vasthouden aan een versie van een verklaring is niet afdoende om deze tegenstrijdigheid te verklaren. Bovendien verklaart uw partner dat u weldegelijk nog een of twee keer werd gearresteerd in 2021. Gewezen op uw verklaringen dat dit in 2021 niet meer gebeurde, stelt ze dat ze u wel nog lastigvielen op het werk en dat de politie ook naar documenten vroeg. Ze weet echter niet uit te leggen waarom jullie verschillende verklaringen afleggen over deze arrestaties (CGVS 2, p. 6). Deze tegenstrijdigheden ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ook over sinds wanneer u thuis werd lastiggevallen leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af. Uw partner beweert al sinds midden 2018 ook thuis te zijn lastiggevallen (CGVS 2 partner, p. 6), terwijl u beweert dat dit slechts voor de eerste keer in 2021 gebeurde (CGVS 2, p. 14). Nochtans verklaart ze ook dat ze u dit vertelde wanneer u thuis kwam. (CGVS 2 partner, p. 6). U zou dus op de hoogte moeten zijn geweest. Er kan dan ook verwacht worden dat jullie hier consistente verklaringen over afleggen. Dat jullie hier niet slagen is opnieuw nefast voor de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Het is verder opvallend dat u wachtte tot 18 oktober 2021 om een klacht in te dienen. Uw partner verklaart in dit verband dat u door uw advocaat was aangeraden om een precedent te scheppen (CGVS 2 partner, p. 8). Dat jullie echter meer dan drie jaar zouden wachten om een precedent te scheppen – u situeert het begin van uw problemen immers begin 2018 (CGVS 2, p. 5) – is weinig aannemelijk. Jullie gedrag volgend op deze klacht houdt ook geen steek. U zou enerzijds wel zelf de moeite doen om de klacht om de twee weken op te volgen en ook uw advocaat de moeite laten doen om deze klacht verder op te volgen (CGVS 1, p. 12; CGVS partner 2, p. 3), maar wanneer er zich nog een incident voordoet, doet u verder geen moeite meer om naar de politie te stappen. Uw partner legt uit dat jullie dit niet deden omdat ze het zouden beschouwen als een overval terwijl het geen overal was en het toen ook belangrijk was dat u zou herstellen

(CGVS partner 2, p. 9). Als het echter werkelijk zo belangrijk was om een precedent te scheppen, is het niet aannemelijk dat u vervolgens geen enkele moeite meer zou doen om andere incidenten aan te kaarten en wel nog moeite zou blijven doen om de eerste klacht verder op te volgen.

Daarbij valt er in deze klacht helemaal niets te lezen over het politiegeweld waarvan u slachtoffer zou zijn (document 3). U verklaart hier eerst over dat ze er geen aandacht aan schonken, maar past u verklaringen later aan en stelt dan dat ze deze klacht zo niet wilden noteren en ze geen politie wilden beschuldigen in de klacht (CGVS 2, p. 7; CGVS 2, p. 16). Uw tegenstrijdige verklaringen volstaan niet om uit te klaren waarom het politiegeweld niet vermeld staat. Bovendien zijn er nog meer tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze klacht. U verklaart immers dat u werd overvallen door drie personen (CGVS 2, p. 15), terwijl er in de klacht maar gesproken wordt over twee daders. Hiermee geconfronteerd, houdt u eerst vol dat er in de klacht ook gesproken wordt over drie personen, en wanneer u de klacht hierop wordt getoond ziet u inderdaad dat het om twee daders gaat, maar blijft u volhouden dat het er drie zouden zijn (CGVS 2, p. 16). Dat uw verklaringen ook tegenstrijdig zijn met de inhoud van de klacht ondermijnt uw geloofwaardigheid nog verder. Tegelijkertijd wordt zo afbreuk gedaan aan de bewijswaarde van het document dat u neerlegt.

Wat betreft de brief van uw advocaat die u neerlegt tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (document 16), dient er vooreerst al op gewezen te worden dat gezien deze brief op 3 juli 2023, vlak na jullie eerste persoonlijk onderhoud, werd opgesteld, hij een hoog gesolliciteerd karakter heeft. De bewijswaarde wordt hier aanzienlijk door verminderd. Daarbij valt in deze brief te lezen dat uw advocaat degene is die klacht zou zijn gaan indienen, terwijl u er niets van deze aanwezigheid van uw advocaat op te maken valt uit uw klacht. Verder valt er in deze brief te lezen dat de klacht die is ingediend de nodige opvolging heeft gekregen. U werd echter in uw eerste persoonlijk onderhoud gevraagd of u de klacht nog verder opvolgde en stelt wel dat u zelf om de twee weken ging vragen, maar vermeldt helemaal niets over de advocaat die deze klacht nog zou opvolgen (CGVS 1, p. 12). Ook wat deze opvolging door de advocaat dan juist is, valt helemaal niet uit deze brief op te maken. Als uw advocaat echter werkelijk nog een of twee keer per maand gaat infomereren in de klacht, zoals uw partner beweert (CGVS 2 partner, p. 3), kan er verwacht worden dat dit ook zo in deze brief te lezen valt. Dat hierover niets in deze brief is terug te vinden, ondermijnt de betrouwbaarheid ervan nog verder.

Wat betreft het schietincident dat zich zou hebben afgespeeld in januari 2022 moet worden vastgesteld dat uw verklaringen niet overeenkomen met de documenten die u neerlegt. U verklaart dat dit incident zou hebben plaatsgevonden op 5 januari 2022, u werd neergeschoten en vervolgens werd u behandeld in het ziekenhuis San Rafael in Santa Tecla (CGVS, p. 14-15; CGVS 2, p. 17). De medische documenten die u neerlegt zijn echter helemaal niet van het ziekenhuis San Rafael, maar van Sermede, gespecialiseerde medische verzorging aan huis, waarin valt te lezen dat deze dokter van Sermede een consultatie bij u deed een half uur na het incident. Verder valt in deze documenten te lezen dat u deze wond opliep bij een poging tot diefstal, terwijl het incident dat u schetst bezwaarlijk als een poging tot diefstal kan worden beschouwd, gezien u beweert deze personen te zien op weg naar uw werk en ze uit het iets op u begonnen te schieten. Gevraagd waarom ze op u wilden schieten, stelt u ook helemaal niets over een diefstal maar stelt u enkel dat misschien het moment gekomen was dat ze u wilden laten verdwijnen of vermoorden (CGVS 2, p. 17). Deze tegenstrijdigheid doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Verder zijn deze medische documenten bijna volledig gebaseerd op uw eigen verklaringen. Er wordt slechts in vastgesteld door de arts dat u een bloedende wonde halverwege de kuit hebt, de dokter stelt hier verder niet in vast hoe deze wonde veroorzaakt is. Dit document kan aldus niet dienen als bewijs van uw problemen.

Verder leggen u en uw partner ook incoherente verklaringen af over het incident in februari 2022 waarbij een vrouw werd neergeschoten in een tortilla zaak in bijzijn van uw partner en kind. U verklaart immers eerst de dader van dit incident niet te kennen, maar bevestigt vervolgens wel dat de persoon die de vrouw in de tortillazaak neerschoot dezelfde persoon is als de man die op u schoot in januari 2022. U verklaart dat u dit wist omwille van de omschrijving die uw partner gaf van deze man (CGVS 2, p. 18). Uw partner stelt daarentegen dat ze helemaal niet weet wie de schutter is en ze niet gezien heeft wie de vrouw heeft neergeschoten, maar dat ze enkel de stem heeft herkend van de persoon die tegen haar zei dat jullie de volgende zouden zijn en zo wist dat het ook de persoon was met wie jullie problemen hadden (CGVS partner 2, p. 9-10). Dat jullie ook hierover geen coherente verklaringen weten af te leggen, plaatst de geloofwaardigheid van jullie problemen nog verder op losse schroeven.

Er kan verder geen geloof worden gehecht aan de problemen die uw familie nog zou gehad hebben na uw vertrek. U wordt tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud gevraagd naar hoe het met uw broers gaat waarop u eerst heel algemeen verwijst naar de noodtoestand in uw land en u stelt dat in de kolonie waar u en uw broers woonden het hetzelfde is gebeven. U wordt erop gewezen dat uw antwoord zeer algemeen is, waarop u nog stelt dat het op persoonlijk vlak goed met hen gaat, ook op het vlak van veiligheid (CGVS 1, p. 9). U stelt tijdens uw relaas wel dat uw broer zou hebben gezegd dat ze naar u zijn komen vragen, maar gevraagd om uitgebreid te vertellen wat er nog gebeurd is na uw vertrek, vermeldt u weer helemaal

niets over mensen die nog bij uw broer naar u zijn komen vragen (CGVS 1, p. 15-16). Toch komt u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op de proppen met een getuigenis van uw broer, die in staat voor uw appartement en die nog voortdurende belaagd zou worden (CGVS 2, p. 3). Gevraagd aan uw partner hoe vaak ze nog bij uw schoonbroer zijn langs geweest, kan ze vaagweg stellen dat dit twee of drie keer gebeurde. Gevraagd wanneer dit de eerste maal gebeurde, antwoordt uw partner eerst naast de kwestie voor ze kan zeggen dat het twee of drie maanden na uw komst naar België was, en dus voor uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS 2 partner, p. 2-3). Dat u hier dan niets over vermeldde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan. Wat betreft de brief van uw broer, moet worden benadrukt dat uw broer bezwaarlijk kan worden beschouwd als een objectieve bron en dat deze brief bovendien een hoogst gesolliciteerd karakter heeft. Verder valt er slechts in te lezen dat de belagingen blijven voortduren en ze verschillende keren naar uw locatie zijn komen vragen en bevat de brief verder weinig concrete informatie over wie er naar u is komen vragen of wanneer dit gebeurde. Deze brief kan dus bezwaarlijk dienen als enig bewijs van uw problemen.

Verder zijn jullie verklaringen ook tegenstrijdig met de eerdere verklaringen van uw partner aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Uw partner verklaarde bij DVZ dat u mishandeld bent geweest door de autoriteiten en meer dan tien of elf keer gearresteerd bent geweest zonder reden. Gevraagd tijdens haar interview bij DVZ, dat plaatsvond op 2 mei 2022, sinds wanneer dit gebeurde, situeert zij dit echter maar sinds eind vorig jaar, dus sinds eind 2021 (Vragenlijst CGVS partner, p. 2, punt 5), terwijl u nu verklaart dat deze aanhoudingen al sinds 2018 gebeurden (CGVS 2, p. 8). Hiermee geconfronteerd, werpt uw partner op dat de aanhoudingen gebeurden wanneer u naar uw documenten werd gevraagd, maar dat het meest gruwelijke en serieuze vanaf 2021 gebeurde (CGVS 2 partner, p. 10). Deze uitleg kan niet dienen om deze tegenstrijdige verklaringen uit te leggen, gezien er haar niet gevraagd werd wanneer de meest serieuze problemen waren, maar er haar specifiek gevraagd werd sinds wanneer de arrestaties en mishandeling door de autoriteiten gebeurden. Dat uw partner tegenstrijdige verklaringen aflegde bij DVZ, ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie problemen nog verder.

Verder getuigt uw houding niet van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het leiden van ernstige schade. Zo vloog u via Panama en Spanje naar Nederland alvorens verder door te reizen naar België. Ondanks het feit dat u zich in een EU-lidstaat bevond, diende u er geen verzoek om internationale bescherming in. Gevraagd waarom u in Nederland geen asiel aanvraagde, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 1, p. 10). U zou nochtans al in 2021 een huwelijksreis naar Nederland gepland hebben en u vermeldt helemaal niets van plannen naar België te komen (CGVS 1, p. 10-11). Dat u dan naar België doorreisde en Nederland en Spanje passeerde zonder asiel aan te vragen, getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan bescherming. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag namelijk redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland.

Wat betreft de door u neergelegde informatie over de noodtoestand en de veiligheidssituatie in El Salvador en de door u aangehaalde vrees om gearresteerd te worden (Document 8; CGVS 1 p. 13-16) moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de COI Focus Salvador. Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence van 31 maart 2023 blijkt dat de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds tientallen duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan het schenden van mensenrechten waaronder arrestaties van onschuldige personen. Slachtoffers van een (willekeurige) arrestatie waren voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken, onder andere wijken onder controle van een bende; personen met tatoeages; personen die door derden beschuldigd werden van banden met een bende; die familie zijn van iemand die tot een bende behoort; of die een strafblad hebben.

Hierbij dient als eerste benadrukt te worden dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u jarenlang vervolgd werd door de Salvadoraanse autoriteiten (cfr. supra). U stelt verder niemand te kennen die lid is of banden heeft met een bende en bent zelf op geen enkele manier betrokken geweest bij bendes (CGVS 1, p. 9). U heeft ook geen strafblad (CGVS 2, p. 9) en u bent afkomstig en woonde in een wijk waar de middenklasse woont en waar geen bendes aanwezig zijn (CGVS 1, p. 8). Verder blijkt uit jullie verklaringen dat u en uw partner beiden een diploma hoger onderwijs hebben (CGVS 1, p. 4; CGVS partner 1, p. 4), u verschillende jobs heeft gedaan in El Salvador, en ook uw vrouw af en toe werkte (CGVS 1, p. 4-6), waaruit kan worden afgeleid dat jullie een goede socio-economische status hadden.

Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in

El Salvador in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Voor de volledigheid dient er nog te worden toegevoegd dat waar uw partner nog verklaart dat zij in El Salvador jullie dochter, S. G. (...), uit angst niet met mensen liet omgaan, ze eveneens verklaart dat hier geen concrete aanleiding voor was en uw dochter gewoon nog klein was (CGVS 2 partner, p. 10-11). U haalt zelf nog aan dat uw dochter voor gelijk welke excuus kan vermoord worden (CGVS 2, p. 19). Deze vrees is echter louter hypothetisch, u baseert u immers niet op enige concrete indicatie en gebeurtenis. Ook dit element kan dus niet leiden tot het toekennen van internationale bescherming.

Waar u en uw partner beiden nog aanhalen dat uw dochter goed geïntegreerd is in België, hier naar school gaat en de taal spreekt (CGVS partner 2, p. 10; CGVS 2, p. 19), moet erop gewezen worden dat een goede integratie geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie inhoudt, noch een reëel risico op ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers nergens dat uw dochter omwille van haar integratie in België problemen zou kennen ingeval van terugkeer naar El Salvador. Indien u een verblijfsstatus wenst te bekomen omwille van de goede integratie van uw dochter dient u hiervoor gebruik te maken van de desbetreffende procedure.

De overige documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw paspoort, identiteitskaart, reisinformatie, de documenten van uw werk in El Salvador, de akte van uw huis, uw arbeidsovereenkomst van uw werk in België en het verslag van de school van uw dochter hebben louter betrekking op uw identiteit, reisweg, werk in El Salvador en België, uw woning in El Salvador en het onderwijs dat uw dochter in België volgt, elementen die hier momenteel niet ter discussie staan.

De getuigenissen van uw collega en uw buurvrouw kunnen niet dienen als enig bewijs van uw problemen gezien dit louter gaat om hun eigen verklaringen en zij bezwaarlijk als objectieve bron kunnen worden beschouwd.

De foto's die u neerlegt kunnen evenmin dienen als bewijs van uw problemen. Foto's uit privébron bieden immers geen garantie over de authenticiteit van wat er werd afgebeeld door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie.

De enveloppes die u neerlegt kunnen enkel aantonen dat u documenten hebt ontvingen in België van uw buurvrouw en collega, zij kunnen echter geen enkele authenticiteit verlenen aan hun verklaringen. Evenmin kunnen de kopieën van de identiteitskaarten van uw broer, uw buurvrouw en uw collega authenticiteit verlenen aan hun verklaringen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie

van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Te dezen ondernemen verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het omkeren van de gevolgtrekkingen van de adjunct-commissaris, het zonder meer stellen dat hun verklaringen over de essentie van de zaak niet mogen worden afgedaan als tegenstrijdig of niet geloofwaardig, het zonder enige toelichting poneren dat de adjunct-commissaris niet genoeg aandacht heeft geschonken aan het gegeven dat in El Salvador willekeurige arrestaties wel degelijk voorkomen zoals wordt weergegeven in de COI Focus “Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence” van 31 maart 2023 en het volhouden in hun verklaringen en vrees, blijven verzoekende partijen daartoe echter in gebreke.

Het betoog van verzoekende partijen is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in de administratieve dossiers en betrekking hebben op de kern van hun asielaanvraag, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

3.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en dat *“(i)n these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld. Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geïndividualiseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand kan behoudens het hoger gestelde nog worden vastgesteld dat de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen hebben gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de adjunct-commissaris dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dan ook niet van toepassing.

3.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.5. Waar verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen

ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X

Artikel 3

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN